

ΦΡΟΣΟΥΛΑ

Εἶσαι φτωχή καὶ ταπεινή, σιτὴ γῆ τὰ μάτια σκύβεις,
Γέλια, τραγούδια καὶ χοροὶ τὰ πάντα μετρημένα·
Τόσο τὰ πλούτη τῆς ψυχῆς καὶ τῆς μορφῆς σου κρύβεις
Ποῦ ἂν λείπουν δὲ σοῦ φαίνεται τ' ἄλλα τὰ πλούτη ἐσένα

Μὰ ἐγώ, ποῦ τῶχ' ἕναν καημό, χαρὰ θάβειχα μεγάλη
Γιὰ τὴ δροσάτη νιότη σου καὶ τὴ σεμνὴ ὁμορφιά σου.
Ὅσα τραγούδια ἐταίριασα καὶ ὅσα ταιριάζω πάλλι
Νὰ γίνονταν στολίδια σου καὶ τζοβιτικὰ σου !

Τῶγραφ' αὖ καὶ τὸ πίστεψα ! Σωρὸς τὰ τεφαρήνισ.
Ἄκου τὸ τραγουδάκι μου καὶ νοιώσε το καὶ ἰδέτα :
Μ' αὐτὸν τὸ στίχο σοῦ κρεμῶ στ' αὐτάκια σκουλαρήκια,
Μ' αὐτὸν καρφώνω ἀτίμητη στὰ στήθη κονταπέτα.

Κάνω τὰ δροσοκέρασα ρουμπίνια στὰ περβόλια,
Διαμάντια κάνω τὴ δροσιά ποῦ τὰ λουλούδια βρέχει,
Θέλεις καρφίτσες διάλεξε, πάρε θέλεις βραχιόλια,
Τέτοιο γιορντάνι σιὸ λαιμό Βασίλισσα δὲν ἔχει !

Ἐνα σοῦ λείπει στόλισμα — τῆς Παναγιᾶς τὴ ζώνη
Θὰ τὴ στενέψῃ ὁ στίχος μου νὰ γίνῃ δαχιτυλίδι
Καὶ θὰ τὸ δώσω τοῦ γαμπροῦ μ' αὐτὸν τὸν ἀρραβῶνα
Νὰ δέσῃ τὸ χεράκι σου γιὰ τὸ γλυκὸ ταξίδι...

Φτωχοῦλα !.. τέτοιους θησαυροὺς ζηλεύει νὰ σοῦ φέρει
Πάντα ἢ ψυχὴ μου κ' ἔγινε πνοὴ τοῦ τραγουδιοῦ μου
Γιατὶ δὲν ἔχεις δεύτερη, γιατί' εἶσαι δίχως ταίρι,
Γιατ' εἶσαι τὸ καλύτερο κορίτσι τοῦ χωριοῦ μου !